

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΙΝΔΙΑΝΟΙ

Ναβαχο

1

Η καρακαζά! Η καρακαζά! Εδώ κατώ στ ασπρό^{των} φτερουγιών της είναι τα πατηματα του πρωΐου.
Ξημερώνει! Ξημερώνει!

2

Ο ποντικός της γης βλεπει την πετρα που ειναι,
ο ποντικός της γης βλεπει την πετρα που ειναι.
Χτυπα! Χτυπα!

3

Ο σκιουρος με το πουκαμισο του εκει σηκωνεται,
ο σκιουρος με το πουκαμισο του εκει σηκωνεται:
λεπτος εκει σηκωνεται: ολο ραβδωσεις εκει σηκωνεται.

4

Ζυγωνει μες στις σκεψεις μου,
ζυγωνει ο θεος—του—ηλιου,
ως τα περατα της γης ζυγωνει,
ζυγωνει την καρδια του Επσανατλατσι,
στ ομορφο χναρι ταξιδευοντας και στον καλο καιρο.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

1-3. Απο ενα παιγνιδι: εθαβαν στο χωμα οχτω μοκασινια. Σ εν απ αυτα ηταν κρυμμενο ενα χαλικι. Δυο ομαδες παιχτες εφαχναν να το βρουν. Ο παιχτης χτυπουσε μ ενα ραβδι το μοκασινι που νομιζε πως ειχε το χαλικι. Το παιγνιδι παιζονταν νυχτα, μολο που πιστευον πως οποιος επαιζε νυχτα τυφλωνοταν. Οι παιχτες εβαζαν στοιχημασα. Γενικα οι Ινδιανοι εβαζαν στοιχηματα, μικρα και μεγαλα, ακομη και τις γυναικες τους

η τους εαυτους τους — και καταληγανε σκλαβοι. Στο σχετικο με το τραγιδι μυθο ενας «ποντικος της γης» εμποδισε το θεο Γιείτσο να βρει το μοκασινι με το χαλικι.

4. Αρχαιο τραγουδι που ειχε φτιασει ο θεος Ναγιενεζρανι: «Αυτος ρυχνει τις τεσσερες αστραπες προς όλες τις κατευθυνσεις, γιατι η αστραπη φαινεται παντα οταν ειναι λαμπρη και μετα γινεται μαυρη».

μεταφραση απ τ αγγλικα: Σωκρ. Λ. Σκαρτσης

